

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ус 4/2023
24.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Управног суда и Првог основног суда у Београду, у спору по тужби тужиоца АА из ..., поднетој против тужене Управе за заједничке послове републичких органа Републике Србије, ради поништаја решења број ... од 17.10.2022. године, у радном спору, у нејавној седници већа одржаној дана 24.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду је Врховном касационом суду поднео захтев за решавање сукоба надлежности са Управним судом, који се решењем У 45377/22 од 25.11.2022. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари и предмет уступио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. Тужбом оспореним решењем Управе за заједничке послове републичких органа Републике Србије број ... од 17.10.2022. године намештенику АА, тужиоцу у овој правној ствари, запосленом на радном месту послови ... у Сектору за послове ..., ставом првим диспозитива, утврђује се право на коришћење слободних сати на основу оствареног прековременог рада за месец септембар 2022. године у трајању од 120 часова и ставом другим диспозитива је да је слободне сате намештеник дужан да искористи у периоду од 08.10.2022. до 07.11.2022. године.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18, 87/18, 88/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Одредбом члана 29. став 1. Закона о уређењу судова прописано је да Управни суд суди у управним споровима.

Одредбама члана 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09) прописано је: да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став 1); да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2); да суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3). Одредбом члана 4. истог закона прописано је да управни акт, у смислу овог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари. Одредбом члана 5. Закона о управним споровима прописано је да управна ствар, у смислу овог закона, јесте појединачна неспорна ситуација од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произилази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

Одредбом члана 4. став 3. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, бр. 79/05... 99/14, 157/20) прописано је да се на права и дужности намештеника примењују општи прописи о раду и посебан колективни уговор, ако овим или посебним законом није друкчије одређено.

Одредбама члана 171. истог закона, прописано је: да намештеник заснива радни однос уговором о раду (став 1); да уговор о раду обавезно садржи одредбу према којој послодавац може решењем да промени оне састојке уговора чију једнострану промену закон допушта (став 2); да о правима и дужностима намештеника решењем одлучује руководилац и државни службеник кога руководилац за то писмено овласти (став 3).

С обзиром на то да је предмет тужбеног захтева у овој правној ствари поништај решења Управе за заједничке послове републичких органа Републике Србије којим се решава о праву запосленог намештеника на коришћење слободних сати на основу оствареног прековременог рада, Врховни касациони суд налази да се оспореним решењем одлучује о правима из радног односа намештеника, те да оспорено решење није управни акт донет у управној ствари у смислу одредаба члана 3. став 1. и чл. 4. и 5. Закона о управним споровима, као ни појединачни акт из одредаба члана 3. ст. 2. и 3. истог закона, о чијој законитости се одлучује у управном спору.

Имајући у виду све наведено и да се у конкретном случају ради о спору из радног односа намештеника, за поступање по тужби у овој правној ствари надлежан је основни суд и то Први основни суд у Београду, на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова и члана 3. став 1. тачка 4) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/13).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 24.03.2023. године, Ус 4/2023

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Гордана Цакула,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић